

ΠΩΣ

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ

ΤΟΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ ΤΩΝ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΕΝ ΒΙΤΤΕΜΒΕΡΓ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ

Χρ. Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1916

2877

ΠΩΣ

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΤΗΝΤΑΙ ΟΙ ΤΕΡΜΑΝΟΙ

ΤΟΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ ΤΩΝ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΚΠΑΝΟΝΤΕΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΝ ΤΩ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩ ΚΑΡΑΛΙΩΤΟΥ ΚΑΙ ΚΕΡΑΝΟΥ

1818

Πῶς μεταχειρίζονται οἱ Γερμανοὶ τοὺς αἰχμαλώτους των.

Ὑπὸ τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς συστάσης ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ ἐχθροῦ ἀπέναντι τῶν Βρεττανῶν αἰχμαλώτων τοῦ πολέμου, ἐξεδόθη ἡ ἐπομένη ἔκθεσις δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Τύπῳ κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν⁽¹⁾.

Ἡ ἔκθεσις αὕτη περιγράφει εἰδικῶς τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς εὐρίσκοντο οἱ ἐν Βίττεμβερῳ αἰχμάλωτοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς αὐτόθι ἐνσκήψεως τῆς ἐπιδημίας τοῦ ἐξανθηματικοῦ τύφου κατὰ τὸ πρῶτον ἐξάμηνον τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἔχει δὲ ἐν συνόλῳ ὡς ἑξῆς:

Κύριε,

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης κ. Γιόγκερ (Yonger), δικαστής, συνέταξε τὴν ἔγκλειστον ἔκθεσιν περιγράφουσαν τὰς συνθήκας αἵτινες ἐπεκράτουν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν αἰχμαλώτων τοῦ Βίττεμβερῳ (Wittenberg) κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιδημίας τοῦ τύφου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Αἱ πληροφορίες ἐφ' ὧν ἐβασίσθη ἡ ἔκθεσις αὕτη περισυνελέγησαν ἐξ αἰχμαλώτων πολέμου ἀπιστρεφάντων εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν ἐκ Βίττεμβερῳ καὶ ἰδίως ἐκ πληροφοριῶν τὰς ὁποίας παρέσχον ὁ Ταγματάρχης Πρήστλυ (Priestley), ὁ Δοχ. Βιδάλ (Vidal) καὶ ὁ Δοχ. Λῶντερ (Lauder), μέλη τῆς Ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ, οἵτινες ἀπεστάλησαν εἰς τὸ στρατόπεδον εὐθὺς μετὰ τὴν ἐνσκηψιν τῆς ἐπιδημίας, προσφάτως δὲ μόνον ἀφέθησαν ἐλευθεροὶ ἐκ Γερμανίας. Ἡ Ἐπιτροπὴ θεώρησε σκόπιμον ν' ἀναστείλῃ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐκθέσεως μέχρις ὅτου ληφθῶσιν αἱ προσωπικαὶ μαρτυρίαι καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τούτων.

Διατελῶ, Κύριε,

εὐπειθὴς ὑμῶν θεράπων

(ὑπογ.) **Adelaide Livingstone**, Ἐπίτ. Γραμ.

Πρὸς τὸν Ὑφυπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν.

(¹) Serial No. C. 1671.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ ΤΟΥ ΤΥΦΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩ ΒΙΤΤΕΜΒΕΡΓ

Ἦδη ὅτε εἰς τὸν Ταγμ. Πρῆστλν, Λοχ. Βιδάλ καὶ Λοχ. Λῶντερ, μέλη τῆς Ὑγειον. ὑπηρεσίας τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ, ἐπε-
τράπη νὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὴν χώραν ταύτην μετὰ παρατεταμέ-
νην κατακράτησιν αὐτῶν ἐν Γερμανίᾳ, ἀνεξήγητον μέχρι τοῦδε, ἢ
«Κυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ ἐχθροῦ πρὸς
τοὺς Βρεττανικοὺς αἰχμαλώτους τοῦ πολέμου» εὐρίσκεται εἰς θέσιν
νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν σκέψιν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότη-
τος τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῶν συνθηκῶν αἰτίνας ἐπεκράτουν ἐν
τῇ ἐν Βίττεμβεργ στρατοπέδῳ αἰχμαλώτων κατὰ τὴν διάρκειαν
τῆς ἐπιδημίας τοῦ τύφου, καὶ πρὸ αὐτῆς, ἥτις ἐπήνεγκε τόσον
ὄλεθρον εἰς τοὺς ἐν τῇ στρατοπέδῳ ἐγκλειστοὺς κατὰ τὸ πρῶτον
ἑξάμηνον τοῦ 1915.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εἶχεν ἤδη, ἐν τῇ συνεχείᾳ τῶν ἐρευνῶν αὐτῆς,
συγκεντρώσει πολλὰς ἀπηκριδωμένας πληροφορίας ὡς πρὸς τὴν
κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἥτις ἐπεκράτει ἐν Βίττεμβεργ κατὰ
τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιδημίας, μέχρις οὗ ὅμως καθίστατο δυνα-
τὸν εἰς αὐτὴν νὰ ἐξελέγξῃ, διορθώσῃ καὶ συμπληρώσῃ τὰς εἰς
χεῖράς τῆς πληροφορίας, ἢ Ἐπιτροπὴ ἐθεώρησε καλὸν νὰ ἀπόσχῃ
καὶ δὴ ἀπέσχεν ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποβάλλῃ οἵανδήποτε ἔκθεσιν. Τόσον
τρομακτικὰ ἐφαίνοντο εἰς αὐτὴν αἱ διὰ τῶν πληροφοριῶν
ἀποκαλυφθεῖσαι λεπτομέρειαι.

Δέον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Ταγμ. Πρῆστλν, ὁ Δοχ. Βιδάλ καὶ ὁ Δοχ. Λῶντερ εἶνε οἱ μόνοι ἐπιζήσαντες ἐκ τῶν ἑξ ἱατρῶν τοὺς ὁποίους ἀπέστειλαν αἱ Γερμανικαὶ ἀρχαὶ εἰς τὸ στρατόπεδον Βίττεμπεργ ὅπως καταλάβουν τὰς θέσεις τῶν Γερμανῶν ἱατρῶν, οἵτινες ἐγκατέλειψαν τὸ καθήκον αὐτῶν εὐθὺς ὡς ἐνεφανίσθη ἡ ἐπιδημία τοῦ ἐξανθηματικοῦ τύφου ἐν μέσῳ τῶν αἰχμαλώτων τοὺς ὁποίους εἶχον ὑπὸ τὴν φύλαξίν των.

Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι ἔχουν ἤδη περιγράψει ἐν λεπτομερείᾳ πᾶν ὅτι εἶδον ἢ ἔπαθον, πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία φρονεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναδληθῇ ἐπὶ πλέον ἡ δημοσίευσις Ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ὕλης καταστάσεως, καίτοι ἐνδεχόμενον νὰ ἑλλείπῃ εἰσέτι ἀπόλυτος ὁριστικότης ἐπὶ λεπτομερειᾶν τινῶν σημείων, λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ ἐπαγγελματικαὶ σημειώσεις περὶ τῆς ἐπιδημίας καὶ τῶν κατ' αὐτὴν τὰς ὁποίας ἐκράτησαν ὁ Ταγμ. Πρῆστλν, ὁ Δοχ. Βιδάλ καὶ ὁ Δοχ. Λῶντερ ἀφηρέθησαν ἀπ' αὐτῶν, προτοῦ τοῖς ἐπιτροπῇ νὰ ἀναχωρήσουν ἐκ Γερμανίας, ὑπόσχοντες δὲ βοηθεῖν εἰς τὸν Ταγμ. Πρῆστλν καὶ τὸν Δοχ. Βιδάλ ὅτι θὰ τοῖς ἐπιστρέφοντο αἱ σημειώσεις των, ἀφοῦ ἐλαμβάνοντο αὐτῶν ἀντίγραφα, παραμένει εἰσέτι ἀνεκπλήρωτος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐπομένως, ἔχει ἔτι ὀλιγωτέρους λόγους νὰ διατάξῃ εἰς τὴν ἀπόφασίν της ὅπως μὴ ἀναμείνῃ σημειώσεις, αἵτινες ἄλλως ἐνδεχόμενον καὶ νὰ μὴ ἐπιστραφῶσι, διὰ τὸν λόγον ὅτι αἱ προσωπικῆς ἀντιλήψεως ἀφηγήσεις τὰς ὁποίας παρέσχον ὁ Ταγμ. Πρῆστλν, ὁ Δοχ. Βιδάλ καὶ ὁ Δοχ. Λῶντερ ἐπικυροῦσι πλήρως τὰς ἐν τῇ κατοχῇ τῆς Ἐπιτροπῆς πληροφορίας ἐκείνας, περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐγένετο μνεία.

Τὸ ἐν Βίττεμπεργ στρατόπεδον εἶνε ἐκτισμένον ἐπὶ ὀμαλῆς, ἀμμώδους πεδιάδος, γυμνῆς παντὸς δένδρου ἢ καὶ θαμνώδους βλαστήσεως. Ἡ ὀλικὴ ἑκτασίς τοῦ στρατοπέδου εἶνε περὶ τὰ 10 $\frac{1}{2}$ πλέθρα (acres), περιβάλλεται δὲ διὰ τῶν συνήθων συρματοπλεγμάτων. Ὑποδιαιρεῖται εἰς ὀκτὼ τμήματα ἢ περιφράγματα,

ἄτινα ὑπετίθετο ὅτι ἔπρεπε νὰ ἦσαν ἀπομεμονωμένα ἀπ' ἀλλήλων, πράγματι ὅμως δὲν συμβαίνει οὕτω. Ἐκαστον περίφραγμα περιλαμβάνει κατὰ μέσον ὅρον ἕξ μονορόφους ξυλίνους οἰκίσκους, ἐντὸς τῶν ὁποίων στεγάζονται οἱ ἄνδρες, ἐκαστοῦ οἰκίσκου ὑποδιαιρουμένου εἰς δύο διαμερίσματα ἢ παραπήγματα, ἀνεγερθέντα ἀρχικῶς, διὰ νὰ περιλαμβάνουν, ὡς πιστεύεται, 120 ἄνδρας. Πράγματι ὅμως συνέδη ὥστε πολλάκις καὶ πρὸ τῆς ἐνσκήψεως τῆς ἐπιδημίας καὶ κατ' αὐτὴν νὰ συσσωρευθῶσιν ἐντὸς ἐνὸς παραπήγματος 180 μέχρι 200 αἰχμαλώτων, οὕτως ὥστε ἡ ὑπερπύκνωσις ἦτο μεγίστη.

Κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ πολέμου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιδημίας τὸ στρατόπεδον ἦτο κατάμεστον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Βρεττανῶν αἰχμαλώτων ἐκυμαίνετο μεταξὺ 700 καὶ 800. Ὑπῆρχον πολὺ περισσότεροι Γάλλοι καὶ Βέλγοι, ἀλλὰ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ρώσων ἦτο πάντοτε πολὺ μεγαλύτερος πάντων τῶν λοιπῶν. Πιστεύεται ὅτι πρὸ τῆς ἐνσκήψεως τῆς ἐπιδημίας καὶ κατ' αὐτὴν ὑπῆρχον τοὐλάχιστον 15,000 αἰχμαλώτων εἰς τὸ στρατόπεδον, ἐνδεχόμενον δὲ ἀκόμη νὰ ὑπῆρξαν καὶ 16,000 ἢ 17,000—ἀριθμὸς τεράστιος ἐν σχέσει πρὸς ἑκτάσιν μικρὰν 10 1/2, πλέθρων.

Ὁ χειμὼν τοῦ 1914—15 ἦτο ἐξαιρετικῶς βαρὺς, τὸ δὲ ψυχρὸς ἐν Βίττεμβεργ δριμύτατον, καὶ ὅμως αἱ θερμαντικαὶ ἐγκαταστάσεις ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἦσαν τελείως ἀνεπαρκεῖς. Καίτοι εἰς ἕκαστον οἰκίσκον ὑπῆρχον δύο θερμάστραι, συχνάκις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος ἐσημειώθη μεγάλη ἔλλειψις καυσίμου ὑλικοῦ, ἐνῷ αἱ θερμάστραι ἦσαν οὕτω πῶς κατεσκευασμέναι, ὥστε μόνον ἐὰν ἐτροφοδοτοῦντο διαρκῶς δι' ὅλης τῆς ποσότητος τῶν γαιανθράκων τὴν ὁποίαν ἠδύναντο νὰ περιλάβουν, κατωρθοῦτο ἡ ἐπαρκὴς θέρμανσις ἐνὸς οἰκίσκου. Πολλάκις δὲν ὑπῆρχον ἄνθρακες οὔτε διὰ τὴν μίαν, οὔτε διὰ τὴν ἄλλην θερμάστραν καὶ ἡ θερμοκρασία κατέπιπτε τότε τόσον πολὺ, ὥστε οἱ ἄνδρες ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ἔχωσι διαρκῶς κλειστὰ τὰ παρά-

θυρα διὰ τὰ συγκρατήσουν τὴν μικρὰν ὀπωσδήποτε θερμότητα ἣ ὁποία ὑπῆρχεν ἐντὸς τοῦ οἰκίσκου. Ὡς ἐκ τούτου τὰ δεινὰ τῆς ὑπερπυκνώσεως, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἀνωτέρω, ἐπηυξάνοντο.

Οἱ ἄνδρες ἦσαν προσέτι ἀνεπαρκῶς ἐνδεδυμένοι. Τῶν πλείστων Βρεττανῶν αἰχμαλώτων εἶχον ἀφαιρεθῇ οἱ μανδύαι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς αἰχμαλωτίσεώς των, εἰς ἀντικατάστασιν δὲ αὐτῶν δὲν τοῖς ἐδόθησαν ἄλλοι. Πολλῶν ὁ ἱματισμὸς εἶχε μεταβληθῇ εἰς ράκη, τινὲς δὲ ἠναγκάζοντο νὰ χρησιμοποιοῦν ὡς εἶδος ἱματισμοῦ καὶ αὐτὰ των τὰ κλινოსκεπάσματα. Κατὰ περιόδους αἰχμαλωτός τις ἐλάμβανε λεπτὸν τι βαμβάκινον ὑποκάμισον, ὑπῆρχον ὅμως πολλοὶ ἄλλοι, οἱ ὅποιοι δὲν ἐφόρουν οὔτε ὑποδήματα, οὔτε περικνημίδας· ἄλλοι πάλιν εἶχον περιτυλιγμένους τοὺς πόδας των ἐντὸς δέσμης ἀχύρων. Δὲν εἶχον καὶ δευτέρα βρωφόρια, οὕτως ὥστε νὰ τὰ μεταλλάσσουν, δὲν εἶχον δὲ καὶ τὰ μέσα νὰ πλύνουν τὰ ἐλάχιστα εἶδη τοῦ ἱματισμοῦ τὰ ὁποῖα εἶχον, ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ὑπῆρχεν ἐντὸς τοῦ στρατοπέδου πλυντήριο. Διὰ τὰς προσωπικὰς πλύσεις ὑπῆρχε μόνον μία σκάφη ἢ κρουνοὺς δι' ἕκαστον περίφραγμα, ἥτο δὲ οὗτος πάντοτε παγωμένος. Θερμὸν ὕδωρ δὲν ὑπῆρχεν ἄλλο ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προήρχετο ἀπὸ τὸ μαγειρεῖον. Κατὰ συνέπειαν, ἡ σωματικὴ κατάστασις τῶν αἰχμαλώτων ὑπερέβαινε λόγῳ ἀθλιότητος πᾶσαν περιγραφὴν. Ὁ Ταγμ. Πρῆστλυ τοὺς εὔρε πελιδνοὺς, μὲ κάποιαν ἰδιάζουσαν ἀπόχρωσιν φαιοῦ, καὶ φθειριῶντας. Ἐν γένει ἡ θέσις των ἦτο, κατὰ τὴν φράσιν του, ἀξιοθρήνητος.

Ἡ τροφή ἣ ὁποία παρείχετο εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ἦτο κακῆς ποιότητος καὶ ἀνεπαρκῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ γνωρίζει καλῶς ὅτι ἡ διαφορὰ ἣ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς τροφῆς καὶ τοῦ τρόπου τῆς παρασκευῆς τῆς καὶ ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν εἶνε συνειθισμένοι οἱ Βρεττανοὶ στρατιῶται, διαθέτει τοὺς αἰχμαλώτους εἰς τὸ νὰ μεγαλοποιοῦν τὰς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἑλλείψεις. Ἀλλὰ καὶ μετὰ πᾶσαν δυνατὴν παράβλεψιν ἐπὶ τοῦ κεφα-

λαίου τούτου, ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει ἐνώπιόν της τὸ ἀδιαφιλονείκητον γεγονός ὅτι οἱ αἰχμάλωτοι ὑπέφεραν συνεπεῖα ἐλλείψεως ὑγιεινῆς τροφῆς, γεγονός τὸ ὁποῖον δὲν δύναται παρὰ νὰ θεωρήσῃ ἀξιοθρήνητον. Μόνον τῶν ἀπλῶν στρατιωτῶν ἡ τροφή ἦτο κακῆς ποιότητος καὶ ἐλλιπῆς. Δι' ὅλης τῆς περιόδου οἱ ἱατροὶ ἐτρέφοντο καλῶς ἀντὶ 1,50 μάρκου τὴν ἡμέραν. Γενικὴ σπάνις τροφίμων δὲν ὑπῆρχε, γεγονός ὅπερ καθιστᾷ ἐτι δυσκολωτέραν τὴν δικαιο-λογίαν ἢ συγγνώμην τῆς συμπεριφορᾶς ἣ ὁποία ἐπεδείχθη πρὸς τοὺς στρατιώτας.

Ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ στρατόπεδον Βίττεμπεργ ὁ Ταγματ. Πρῆστλν, ἡ ποσότης τοῦ ψωμοῦ ἡ ὁποία παρείχετο εἰς τοὺς στρατιώτας ἦτο εἰς ἄρτος ἑνὸς κιλοῦ βάρους* διὰ δέκα ἀνδρας. Τὸ πρόγευμα τῶν ἀνδρῶν, λέγει, ἀπετελεῖτο ἀπὸ μαῦρον (ἐκ βαλανιδίου;) καφφὲν καὶ ψωμί. Τὸ ψωμί περιεῖχε μεγάλην ποσότητα πατάτας καὶ ἦτο πολὺ κακόγευστον. Ἐνίοτε ἀντὶ καφφῆς εἰδίδετο ὡς πρόγευμα ἐλαφρὸς ζῶμος. Τὸ μεσημερινὸν γεῦμα ἀπετελεῖτο ἀπὸ ζωμὸν παρεσκευασμένον ἐξ ἀλεύρου πατάτας, ἐκ κτηνοτροφικῶν κυάμων, ἐξ ἀλεύρου σόγιας, εἰδους τινὸς λίπους καὶ ἐλαχίστης ποσότητος κρέατος. Πολλάκις παρήρχοντο ἡμέραι ὀλόκληροι χωρὶς νὰ εὔρουν οἱ ἄνδρες τεμάχιον κρέατος ἐντὸς τοῦ δοχείου των. Ἐνίοτε ὁ μεσημερινὸς ζῶμος περιεῖχεν ἰσχυρῶς ὄζοντα ψάρια τὰ ὁποῖα ἐξηράνθησαν εἰς τὸν ἥλιον, ἄλλοτε ξηρὰ δαμάσκηνα κλπ. Τὸ δεῖπνον ἀπετελεῖτο κατὰ μέγα μέρος ἐξ ἐλαφροῦ ζωμοῦ περιέχοντος μαργαρίνην.

Πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἐπιδημίας ὑπῆρχεν ἐν στρατιωτικὸν ὀφωπωλεῖον (canteen), ἐκ τοῦ ὁποῖου οἱ ἄνδρες ἠδύναντο νὰ ἀγοράζουν ἄρτον καὶ μερικὰ ἄλλα πράγματα, ἀλλὰ τὸ κατάστημα τοῦτο ἐκλείσθη ἅμα τῇ ἀναχωρήσει τῶν Γερμανῶν φρουρῶν μετὰ τὴν ἐνσκηψιν τῆς ἐπιδημίας, δὲν ἐπανηνοίχθη δέ, παρὰ μόνον ἀφ' οὗτοι ἐπέστρεψαν μετὰ τὴν ἐκλειψιν τῆς νόσου.

* (Σημ. Μετ.) 312 δραμίων.

Τότε ἡ τροφή τοῦ στρατοπέδου ἐδελτιώθη, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ μη-
νὸς Μαΐου οἱ Ἄγγλοι εἶχον καταστῆ κατὰ μέγα μέρος ἀνεξάρ-
τητοι ἀπ' αὐτῆς, διότι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης συνετηροῦντο κυ-
ρίως ἐκ τροφίμων τὰ ὁποῖα τοῖς ἀπεστέλλοντο ἐντὸς δεμάτων
ἀπὸ τὰς πατρίδας των. Οὐδὲν ἐν τούτοις δέμα ἔφθασεν εἰς τὸ στρα-
τόπεδον μέχρι τοῦ Μαΐου, καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει πεισθῆ ὅτι ἡ
Γερμανικὴ τροφή ἡ ὁποία παρείχετο προηγουμένως εἰς τοὺς αἰχμα-
λώτους ἦτο ὄχι μόνον κακῆς ποιότητος, ἀλλὰ καὶ τελείως ἀνε-
παρκῆς ὅπως συντηρήσῃ τὴν ζωτικότητα τῶν ἀνδρῶν ἢ καὶ
ἐνισχύσῃ τὸν ὀργανισμόν ἐνὸς συνήθους ἀνθρώπου ὅπως ἀντιστῇ
εἰς τὴν προσβολὴν νόσου.

Καὶ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ τύφου, ὅταν πλέον ἐνέσκηψεν ἡ ἐπι-
δημία, διηκούλυνε πολὺ Κανονισμοὶ τοῦ στρατοπέδου, ὁ ὁποῖος
δὲν ἀνεφέρετο ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὸ Βίττεμπεργ, καὶ
ὁ ὁποῖος ὥριζεν ὅπως οἱ αἰχμαλῶται πασῶν τῶν ἐθνικοτήτων
φυλάσσωνται ἀναμιξ μετ' ἀλλήλων. Κανονικῶς ὑπῆρχε διαθέσι-
μος μία μόνον κλινοστρωμνὴ διὰ καθὲ τρεῖς αἰχμαλώτους, καὶ ἕκα-
στος Βρεττανὸς αἰχμαλῶτης ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ συμμερίζεται
τὴν κλίνην τοῦ μὲ ἑνα Γάλλον καὶ μὲ ἑνα Ρῶσσον συνάδελ-
φόν του.

Ἦδη ὁ ἐξανθηματικὸς τύφος—ὡς ἀνωμολογήθη πλήρως καὶ
ἀπ' αὐτῶν τῶν Ρώσων ἱατρῶν—ἐλάνθανεν ἀτυχῶς ἐν τινι μέτρῳ,
ἀν καὶ οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητός των, μεταξὺ ἐνίων ἐκ τῶν Ρωσικῶν
στρατευμάτων, εἶνε δὲ γνωστοτάτη ἱατρικὴ ἀλήθεια ὅτι αἱ φθει-
ρες εἶνε οἱ κυριώτεροι φορεῖς τῆς νόσου ταύτης, ὡς εἶνε ἐπίσης
γνωστότατον ὅτι οἱ ἄνδρες παντὸς ἐν ἐκστρατεία στρατοῦ, συμ-
περιλαμβανομένου καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ, μαστίζονται ὑπὸ τῶν παρα-
σιτικῶν τούτων ζωύφων. Πρὸς προφύλαξιν ἐπομένως ἀπὸ τῆς
ἐπιδημίας, ἢ ἀπομόνωσης τῶν προσδληθέντων ὑπὸ τοῦ μολύσματος
ἦτο μέτρον στοιχειῶδες. Ἐν Βίττεμπεργ ὅμως οὐδὲν μέτρον ἐπαρ-
κὲς ἐλήφθη οὐδὲ καὶ πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν αἰχμαλώτων ἀπὸ τῶν

παρασιτικῶν ζωύφιων, μετὰ τὴν ἀφίξιν των ἐν τῷ στρατοπέδῳ. Ἡ μόνη πρόνοια ὑπὲρ τῆς καθαριότητος τῶν ἀνδρῶν τὴν ὁποίαν κατέβαλλον αἱ Γερμανικαὶ ἀρχαὶ ἦτο ἡ κατὰ διαλείμματα πολλῶν ἐβδομάδων παροχὴ εἰς θάλαμον περιλαμβάνοντα τοὐλάχιστον 120 ἀνδρας ἐνὸς κυπέλλου πλήρους χυτοῦ σάπωνος. Κατ' ἀκολουθίαν οἱ ἄνδρες καθίσταντο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον φθειριῶντες καὶ ἡ κατάστασις αὐτή, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ψυχρὸς καὶ τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς θρέψεως, ἦτο ἀναμφιδόλως ὁ κύριος νοσογόνος παράγων τῆς ἐπακολουθησάσης ἐπιδημίας.

Καὶ αἱ Γερμανικαὶ ἀρχαί, καίπερ μὴ ἀγνοοῦσαι τὸν κίνδυνον, οὐδὲν ἔπραξαν πρὸς ἀποτροπὴν ἢ περιστολὴν τῆς μεταδόσεως τοῦ μολύσματος. Τὸ ὅτι ἐγνώριζον ὅτι ἡ νόσος ἠδύναντο νὰ γενικευθῇ καθ' ὅλον τὸ στρατόπεδον δὲν δύναται νὰ διαμφισθητηθῇ. Γερμανοὶ ὑπαξιωματικοί, ὀλίγον τι πρὸ τῆς ἐνσκήψεως τοῦ κακοῦ, προειδοποίησαν τοὺς Γάλλους περὶ τοῦ κινδύνου, ὅτε δέ, κατὰ τὴν διαρκείαν τῆς ἐπιδημίας, ὁ Δοκ. Βιστάλ, ἀποδίδων εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατόν περιστολὴν τῆς ἐξάπλωσεως τῆς ἐπιδημίας, ἠρώτησεν ἓνα Γερμανὸν ἀξιωματικόν, ἰσχυμένον εἰς ἀσφαλὲς μέρος ἔξω τοῦ στρατοπέδου, ἐὰν οἱ ἀπομένοντες ὕγιεῖς Ἀγγλοὶ ἠδύναντο νὰ συγκεντρωθῶσιν ὅλοι ὁμοῦ εἰς ἓν διαμέρισμα, ἢ αἰτησίς του ἀπεκρούσθη ὑδριστικῶς.

Ἡ ἰατρικὴ καὶ ἡ χειρουργικὴ ἐγκατάστασις ἦσαν ὑπὸ τὴν φροντίδα τοῦ Oberstabsarzt Δρος Ἀσεμπαχ (Aschenbach) καὶ τῶν Γερμανῶν βοηθῶν του. Κατὰ τὴν ἐκρηξιν τῆς ἐπιδημίας δὲν ὑπῆρχον Βρεττανοὶ ἰατροὶ ἐν Βίττεμβεργ. Ὑπῆρχον ὅμως ὀλίγοι τινὲς Ρῶσσοι καὶ ἐνδεχόμενον νὰ ὑπῆρχον καὶ ὀλίγοι Γάλλοι ἰατροί· περὶ τούτου ὅμως ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν εἶνε βεβαία.

Ἡ Ἐπιδημία ἐξερράγη κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1914. Εὐθὺς ἔμια τῇ ἐνσκήψει τῆς νόσου τὸ Γερμανικὸν προσωπικόν, ὅχι μόνον τὸ στρατιωτικόν ἀλλὰ καὶ τὸ ἰατρικόν, ἐγκατέλειψε πάραυτα τὸ στρατόπεδον, ἔκτοτε δὲ μέχρι τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ 1915

οὐδεμία—ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων, περὶ ὧν γίνεται κατωτέρω λόγος—ἐπικοινωνία ἐγένετο μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων καὶ τῶν φρουρῶν των παρὰ μόνον διὰ παραγγελμάτων ἢ ὁδηγίων τὰς ὁποίας ἐφώναζον πρὸς τοὺς ἐγκλείστους οἱ ἔξω τῶν συρματοπλεγμάτων τοῦ στρατοπέδου εὐρισκόμενοι φρουροὶ ἢ ἀξιωματικοί. Πᾶσαι αἱ διὰ τοὺς ἄνδρας προσωρισμέναι προμήθειαι εἰσεπέμποντο ἐντὸς τοῦ στρατοπέδου ἐπὶ κεκλιμένων αὐλάκων. Αἱ διὰ τὸ νοσοκομεῖον καὶ τοὺς ἰατροὺς τροφαὶ εἰσήγοντο ἐπὶ ἀμαξίου κυλιομένου ἐπὶ τροχιῶν εἴκοσι περίπου ὑάρδων μήκους καὶ τὸ ὅποιον ἐκινεῖτο αὐτομάτως διὰ στροφάλων περιστρεφόμενων εἰς ἑκάτερον τῶν τερμάτων του, οὕτως ὥστε νὰ ἀποφεύγεται πᾶσα ἐπαφή μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων καὶ τοῦ ἔξω κόσμου. Καθ' ὅλον τὸ ἐν λόγῳ χρονικὸν διάστημα τὸ Γερμανικὸν προσωπικὸν δὲν παρέσχε κάμμιαν ἱατρικὴν περιποίησιν εἰς τοὺς πάσχοντας.

Τὰς ἀναφορὰς τῆς περὶ τῶν συμβάντων κατὰ τὰς πρώτας ἐβδομάδας τῆς ἐμφάνσεως τῆς ἐπιδημίας ἔχει ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξ αὐτοπτῶν μαρτύρων ἄλλων ἢ οἱ ἄρτι ἐπανακάμψαντες ἱατροί, καὶ ἐπομένως ἡ μόνη παρατήρησις τῇ ὁποίᾳ ἡ Ἐπιτροπὴ κάμνει ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶνε ὅτι, ὅτε τὸ πρῶτον ἐνεσκήψεν ἡ ἐπιδημία, τὸ μόνον ὑπάρχον ἐν τῷ στρατοπέδῳ νοσοκομεῖον ἀπετελεῖτο ἐκ δύο ξυλίνων οἰκίσκων δυναμένων νὰ περιλάβουν περὶ τοὺς 100 ἀσθενεῖς καὶ ὅτι, τῇ ὑποδείξει—ὡς ἡ Ἐπιτροπὴ πιστεύει—τοῦ Ρωσικοῦ ἱατρικοῦ προσωπικοῦ, αἱ Γερμανικαὶ ἀρχαὶ ἐπέστησαν νὰ ἐπιτρέψουν ὅπως μέρος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8 περιφράγματος χρησιμοποιοιθῇ ὡς πρόχειρον νοσοκομεῖον, τοῦ χώρου τοῦ παλαιοῦ νοσοκομεῖου καταστάντος ἤδη τελείως ἀνεπαρκοῦς.

Ἡ εἰς τὸ στρατόπεδον ἄφιξις τῶν Βρεττανῶν ἱατρῶν ἐπῆλθε κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Ἦδη ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1914 εἶχον κατακρατηθῇ ἐν Χάλλῃ (Halle) τῆς Γερμανίας 13 Ἀγγλοὶ ἱατροί. Οὐδενὸς ἐξ αὐτῶν αἱ ὑπηρεσίαι ἀπηγοῦντο πρὸς περίθαλψιν

ιδικῶν των ἀνδρῶν, ἐπομένως εἶνε δύσκολον νὰ κατανοηθῇ πῶς εἶνε δυνατόν, σύμφωνα πρὸς τὴν Σύμβασιν τῆς Γενεύης, νὰ δικαιολογηθῇ ἡ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον παραταθεῖσα κατακράτησις των. Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ἐν πλήρει καταφρονήσει τῶν διατάξεων τῆς Συμβάσεως ἐκείνης, οἱ ἐν λόγῳ ἱατροὶ ἔτυχον μεταχειρίσεως ὡς κοινοὶ αἰχμάλωτοι πολέμου, δὲν δύναται δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν ὑποψίαν ὅτι ἀπὸ σκοποῦ κατεκρατήθησαν ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν ἀρχῶν, διὰ νὰ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν, ἐν ἀνάγκῃ, εἰς καθήκοντα κινδυνώδη, πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν ιδικῶν των ἱατρῶν. Ὅπωςδὴποτε καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, μετὰ τρίμηνον ἀδικον κατακράτησιν οἱ ἱατροὶ οὗτοι εἰδοποιήθησαν τὴν 10^{ην} Φεβρουαρίου 1915 ὅτι ἐπρόκειτο νὰ κατανεμηθῶσι μετὰ τῶν ἄλλων Γερμανικῶν στρατοπέδων, εἰδικῶς δὲ ὅτι ἐξ ἑξ αὐτῶν ἐχρειάζοντο διὰ τὸ ἐν Βίττεμβεργ στρατόπεδον. Κατόπιν ἰδιαιτέρας μετὰ τῶν συνεννοήσεως οἱ ἐξ ἀποσταλέντες ἱατροὶ ἦσαν ὁ Ταγμ. Φράυ (Fry), ὁ Ταγμ. Πρήστλυ, ὁ Λοχ. Σάτκλιφ (Sutcliffe), ὁ Λοχ. Φίηλδ (Field), ὁ Λοχ. Βιδάλ καὶ ὁ Λοχαγὸς—τότε ὑπολοχαγὸς—Λῶντερ. Τὸν λόγον διὰ τὸν ὅποιον διετάχθησαν νὰ μεταβῶσιν εἰς Βίττεμβεργ δὲν ἔμαθον, μόνον δὲ παρὰ τοῦ φρουροῦ καὶ δὴ ἐπὶ τοῦ τραίνου ἐπληροφορήθησαν τὸ πρῶτον ὅτι ἐξεδηλώθη ἐκεῖ ἐπιδημία τύφου.

Μόλις ἐφθασαν εἰς Βίττεμβεργ ὠδηγήθησαν ἀμέσως εἰς τὸ στρατόπεδον. Ἐπεσκέφθησαν τὰ διάφορα τμήματα. Ἐγένοντο δεκτοὶ μετ' ἀπαθous σιγῆς. Οἱ θάλαμοι δὲν ἐφωτίζοντο καὶ οἱ ἄνδρες ἐδάδιζον ἀσκόπως τῇδε κἀκεῖσε· τινὲς κατέκειντο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους προφανῶς προσβεβλημένοι ἐκ τοῦ μολύσματος τοῦ ἐξανθηματικοῦ πυρετοῦ. Ὅταν ἐξήλθον ἐκ τῶν θαλάμων εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα, ὁ Ταγμ. Φράυ, συντετριμμένος ἐκ τῆς ὁδύνης, ἐξερράγη εἰς λυγμούς. Ἡ φρίκη τῆς καταστάσεως τὴν ὅποιαν ἀντελήφθη ἦτο πολὺ ὑπερέτερα τῆς ἀντοχῆς του. Βραδύτερον ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἐσπέρας ὁ Ταγμ. Πρήστλυ καὶ ὁ Λοχ. Βιδάλ ἐνετάλησαν νὰ μεταβῶν εἰς δύο προσωρινὰ νοσοκομεῖα κείμενα ἔξω τοῦ στρατοπέδου, ὁ μὲν

Ταχμ. Πρήστλν εἰς τὸ νοσοκομεῖον Kronprintz, ὁ δὲ Λοχ. Βιδάλ
εἰς τὸ νοσοκομεῖον Elbarfin. Ἀμφότερα τὰ νοσοκομεῖα ταῦτα
ἦσαν ἀπηλλαγμένα μολυσματικῶν νόσων, ἡ δὲ γενικὴ κατάστασις
ἡ ἐπικρατοῦσα εἰς αὐτὰ ἱκανοποιητικὴ. Εἰς τὰ νοσοκομεῖα ταῦτα
ἐκρατῆθησαν οἱ ἐν λόγῳ ἀξιωματικοὶ μέχρι τῆς 7^{ης} Μαρτίου 1915.

Ἐκ τῶν τεσσάρων ἱατρῶν οἱ ὅποιοι ἀπέμειναν τὴν 11^{ην} Φε-
βρουαρίου ἐντὸς τοῦ στρατοπέδου μόνος ὁ Λοχ. Λῶντερ ἐπιζῇ, ἡ
κατάστασις δὲ ἡ ὁποία ἐπεκράτει ἀπὸ τῆς 11^{ης} Φεβρουαρ. μέχρι
τῆς 7^{ης} Μαρτίου καὶ τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος περιγράφει, εἶνε πλήρης
φρίκης. Ἀπορίας ἄξιον εἶνε ὅτι καὶ εἰς μόνος αἰχμάλωτος διέφυγε
τὸ μόλυσμα.

Ὁ Λοχ. Λῶντερ, ἐπὶ παραδείγματός, ἀνεκάλυψεν ὅτι, ἐνῶ εἰς
τοὺς οἰκίσκους ὑπῆρχε συνήθως μία κλινοστρωμνὴ διὰ κάθε τρεῖς
ἀνδρας, εἰς τὸ προχείρως αὐτοσχεδιασθέν νοσοκομεῖον δὲν ὑπῆρ-
χον καθόλου κλινοστρωμναί. Τὸ τοιοῦτον εἶχε γνωστὴ φυσικὰ,
καθ' ὅσον τὸ στρατόπεδον, κατὰ συνέπειαν δὲ πολλοὶ τυφοπαθεῖς
οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐγκατεσπαρμένοι εἰς τὰ διάφορα τμήματα ἦσαν
ἀποφασισμένοι, καθ' ὅσον ἐξηρτάτο ἀπ' αὐτῶν, νὰ μὴ εἰσέλθουν
εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Εἰς ἐν μόνον περίφραγμα ὁ Λοχ. Λῶντερ ἀνεκά-
λυψε 50 ἀποκρυπτομένους τυφοπαθεῖς. Ἐπὶ πλέον, ὅταν ἀσθενής
τις μετεφέρετο ἐκ τοῦ τμήματος εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἡ κλινοστρω-
μνὴ ἐπὶ τῆς ὁποίας κατέκειτο εἴτε μετεφέρετο μετ' αὐτοῦ, εἴτε
ἀφίνετο εἰς τὸν οἰκίσκον του. Καὶ ἐὰν μὲν μετεφέρετο μετ' αὐτοῦ,
οἱ ἀρχικοὶ του σύντροφοι ἐγκατελείποντο ἄνευ οὐδενὸς στρώματος
πρὸς κατάκλινιν ἐὰν δὲ ἀφίνετο, οἱ μὴ προσβληθέντες εἰσέτι ἐκ
τοῦ μολύσματος σύντροφοί του, ἀναγκασζόμενοι νὰ κατακλίνωνται
ἐπὶ τῆς μεμολυσμένης κλινοστρωμνῆς, ὑπέκειντο σχεδὸν ἀναποφεύ-
κτως εἰς τὸν ἐκ τῆς νόσου κίνδυνον. Ἀφ' ἑτέρου, ἐλλείψει φο-
ρεῶν, πάντες οἱ τυφοπαθεῖς μετεφέροντο εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἐπὶ
τῶν τραπέζων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔτρωγον οἱ ἄνδρες, δὲν ἦτο δὲ δυ-
νατὸν νὰ πλυθοῦν αἱ τράπεζαι αὐταί, ἐπειδὴ, καθὼς ἀνωτέρω ἐλέ-

χθη, δὲν ὑπῆρχε σάπων εἰς τὸ στρατόπεδον. Ἐπὶ πλέον αἱ Γερμανικαὶ ἀρχαὶ ἠρνήθησαν κατ' ἀρχὰς νὰ ἐπιτρέψουν ὅπως τὸ ὅλον ὑπ' ἀριθ. 8 περίφραγμα χρησιμοποιηθῇ μόνον διὰ τυφοπαθείας. Ἀπήτησαν δὲ ὅπως οὗτοι ἀναμιγνύονται μετ' ἄλλων ἀρρώστων πασχόντων ἐκ διαφόρων ἄλλων ἀσθενειῶν, — διαταγή, τῆς ὁποίας φαίνεται ἀδύνατον νὰ εὑρεθῇ οἰαδήποτε δικαιολογία. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅλης αὐτῆς τῆς καταστάσεως ἦτο ἀπλῶς ἡ μετάδοσις τῆς ἐπιδημίας καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἦσαν ἤδη προσβεβλημένοι ἐξ ἄλλης τινὸς νόσου ἢ ἐνοχλήματος.

Κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα ἡ μερὶς τοῦ σιτηρεσίου δι' ἕκαστον ἀσθενῆ ἦτο ἡμισυ μικρᾶς φραντζόλας καὶ ἡμισυ κύπελλον γάλακτος καθ' ἑκάστην. Ὁ μόνος ζωμὸς τὸν ὅποιον ἐλάμβανον προήρχετο ἐκ τοῦ μαγειρείου τοῦ στρατοπέδου, ἐλαμβάνετο ὅμως ἐντὸς ξυλίνου κάδου ἀνευ καλύμματος, ἐφθάνε δὲ εἰς τὸ νοσοκομεῖον —

(οὕτω λέγει εἰς τὸν αἰχμαλώτην) — πλήρης κοινότοπος καὶ ἄλλης ἀκαθαρσίας. Ἡ δίαιτα αὕτη ἦτο βεβαίως δεινὴ δι' ἀσθενεῖς πύρεσσοντας. Πράγματι τὸ σιτηρεσίον δὲν ἦτο ποσὺς τοιοῦτον, ἦτο ἀπλῶς πρόσχημα σιτηρεσίου. Δὲν ἦτο καὶ δυνατόν νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ μετὰ τοῦ γάλακτος των.

Αἱ συνθήκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας εὕρίσκετο τὸ στρατόπεδον ἦσαν πολὺ ὑπέρτεραι τῆς ἀντοχῆς τῶν τεσσάρων Ἀγγλων ἰατρῶν οἱ ὅποιοι εἶχον ἀπομείνει ἐκεῖ δύο ἐξ αὐτῶν ὁ Ταγματάρχης καὶ ὁ Δοχ. Σάτκλιφ ἐντὸς ὀλίγου προσεβλήθησαν ἐκ τῆς νόσου καὶ ἀπέθανον ἐκ τύφου ἕνα περίπου μῆνα μετὰ τὴν εἰς τὸ στρατόπεδον ἀφίξιν των. Βραδύτερον προσεβλήθη ἐκ τῆς ἐπιδημίας καὶ ὁ Δοχ. Φίηλδ ἀποθανὼν ἐπίσης. Οὐδεμίαν ἀπομένει ἐν τῇ συνειδήσει τῆς Ἐπιτροπῆς ἀμφιβολία, ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν αἱ Γερμανικαὶ ἀρχαὶ τοῦ στρατοπέδου εἶχον ἐπιτρέψει ὥστε νὰ περιέλθῃ τὸ στρατόπεδον καὶ οἱ αἰχμαλῶται τοὺς ὁποίους ἐγκατέλειψαν εἰς τὴν τύχην των, ἦτο τὸ ἄμεσον αἷτιον τοῦ θανάτου τῶν ἀφωσιωμένων τούτων ἀνδρῶν. Ὁ ὑπολοχαγὸς Λῶντερ προσε-

βλήθη ἐν τέλει βαρέως ἐκ τῆς νόσου κατὰ τὴν 7^{ην} Μαρτίου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπὶ τρεῖς ὅλας ἡμέρας, καίπερ πυρέσσων ἐκ τοῦ μολύσματος, παρέμενεν ἐν τούτοις ἀφωσιωμένος πιστῶς εἰς τὸ ἔργον του, ἀφοῦ οὐδεὶς ὑπῆρχε τότε ὅπως τὸν ἀντικαταστήσῃ. Μόνος αὐτὸς ἐκ τῶν προσβληθέντων ἐκ τῆς νόσου ἀξιωματικῶν ἀνέρρωνσεν ἐν τέλει. Ἐνῶ δὲ εὕρισκετο εἰσέτι ἐν ἀναρρώσει ἀνέλαβε καὶ πάλιν γενναίως τὸ καθήκον του.

Τὴν 7^{ην} Μαρτίου ὁ Ταγμ. Πρῆστλν καὶ ὁ Λοχ. Βιδάλ διετάχθησαν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸ κύριον στρατόπεδον. Συνήντησαν ἐκεῖ τὸν Λοχ. Φίηλδ. Ὁ Ταγμ. Φράϋ καὶ ὁ Λοχ. Σάτκλιφ ἐπνεον ἤδη τὰ λοιθία. Ὁ ὑπολοχαγὸς Λῶντερ, ὡς ἀνωτέρω ἐσημειώθη, εὕρισκετο εἰς τὰ πρῶτα στάδια τοῦ τύφου.

Δύο Ρῶσσοι ἱατροὶ στρατηγοὶ εἶχον τὴν διεύθυνσιν τοῦ νοσοκομείου. Ὑπῆρχον ἤδη περὶ τὰ 1000 τυφικὰ κρούσματα ἐν τῷ στρατοπέδῳ, νέα δὲ τοιαῦτα, ἀναλαγούντα πρὸς 50 καὶ ἐνίοτε καὶ περισσότερα καθ' ἑκάστην, ἐξεδηλούντο. Ὑπῆρχον τότε περὶ τοὺς 150 Βρεττανοὶ τυφοπαθεῖς.

Οἱ Βρεττανοὶ ἀσθενεῖς ἔκειντο χαμαὶ ἀναμιξ μετὰ τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ρώσων ὅχι μόνον εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 8 περίφραγμα ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα τοιαῦτα τοῦ στρατοπέδου. Ἐπειδὴ ἦσαν ἐνδευμένοι ἄλλοι μὲν Γαλλικᾶς, ἄλλοι δὲ Βελγικᾶς καὶ ἄλλοι Ρωσσι-κᾶς στολᾶς, ἦτο δύσκολος ἡ ἀναγνώρισίς των. Κατέκειντο ἐνδευμένοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ ἐπὶ τῶν ἀχυρίνων στρωμάτων, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἀνωτέρω. Κατ' ἀρχὰς δὲν ὑπῆρχον κλίνειν εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 8 περίφραγμα, δὲν ὑπῆρχον ἀκόμη—ὡς ἐσημειώθη ἤδη—οὐδὲ κἂν κλινοστρωμαί. Ὁ Ταγμ. Πρῆστλν εἶδεν ἄνδρας ἐν παραληρήματι ἀνακινούντας τοὺς βραχίονάς των, οἵτινες ἦσαν ἐμδαπτισμένοι μέχρις ἀγκῶνος ἐντὸς κοπρανώδους οὐσίας. Οἱ ἀσθενεῖς ἐβριθον παρασιτικῶν ζωύφων ὑπὸ τὸ ἡμίφως τοῦ θαλάμου ἐδοκίμασε νὰ ψηκτρίσῃ ἀπὸ τὴν στολὴν ἀσθενοῦς κατὶ τὸ ὅποιον ἐφαίνετο ὡς ἐπισώρευσις σκόνης, ἀνεκάλυψε δὲ ὅτι ἡ ἀκαθαρότης

αὕτη ἦτο ἀπλῶς κινουμένη φάλαγξ φθειρῶν. Εἰς ἓνα θάλαμον τοῦ ὑπ' ἄρ. 8 περιφράγματος οἱ ἀσθενεῖς ἔκειντο τόσον πυκνῶς προσκολλημένοι ὅς εἰς πρὸς τὸν ἄλλον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὥστε ὁ ἱατρὸς Πρῆστλυ ὑπεχρεώθη νὰ ἴσταται διασκελιστὶ μεταξὺ των διὰ νὰ τοὺς ἐξετάσῃ.

Ἡ περιγραφὴ τοῦ Λοχ. Βιδάλ εἶνε ἔτι πλέον τρομακτικῆς φύσεως. Ἦτο ἀδύνατος, λέγει, ἡ ἐξεύρεσις πλατέων δοχείων διὰ τὰς κλῖνας τῶν Βρεττανῶν ἀσθενῶν, ἐπομένως, ἐν περιπτώσει παραληρημάτων, ἀλλὰ καὶ εἰς ὀλιγώτερον ἀκόμη σοδαρὰς περιπτώσεις, ἡ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν περιήρχετο ἡ κλινοστρωμνὴ ἦτο ἀπερίγραπτος. Καὶ ἀπλοῦν ἀκόμη χαρτὶ διὰ καθαρῶς ὑγιεινοὺς σκοποὺς ἦτο πρᾶγμα σχεδὸν ἀνεύρετον.

Ἡ δυσκολία περὶ τὴν ἐξεύρεσιν ἐπαρκῶν φαρμάκων καὶ ἐπιδεσμικῶν εἰδῶν ἦτο ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἐκτακτῶς μεγάλη. Τὸ καμφοροῦχον ἔλαιον, λέγει ὁ Λοχ. Λώντερ, ἦτο ἀδύνατον νὰ εὑρεθῇ ἐν Βιέννῃ· ἐκεῖ εἰς ἐπαρκεῖς ποσότητες, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ἕτι συνέβαιναν εἰς ἄλλα Γερμανικὰ στρατόπεδα, ὡς ἀντελήφθη προσωπικῶς καὶ ὁ ἴδιος, τὸ εἶδος δὲ τοῦτο ἦτο κυριολεκτικῶς τὸ μόνον ὑπάρχον διεγερτικόν. Καθ' ἑκάστην διεβιδάζετο κατάλογος τῶν ἀναγκαιούτων ἱατρικῶν φαρμάκων καὶ εἰδῶν, καὶ ὅμως μόνον τὸ τρίτον τῶν ζητουμένων πραγμάτων παρείχετο εἰς τὸ στρατόπεδον. Αἱ ἐσχάραι κατακλίσεως ἦσαν κοινὴ πάθησις. Εἰς πολλὰς περιπτώσεις δάκτυλοι ποδῶν ἢ καὶ ὀλόκληροι πόδες ἔπασχον γάγγραιναν, δὲν ὑπῆρχον δὲ ἐπαρκῆ ἐπιδεσμικὰ εἶδη πρὸς ἐπίδεσιν τῶν πληγῶν. Εἰς ἐκ τῶν ἀσθενῶν, ἐπιστρέψας ἤδη εἰς τὴν χώραν ταύτην [τὴν Ἀγγλίαν], ὁ στρατιώτης Lutwyche τοῦ πρώτου τάγματος τῶν Βασ. Σκώτων Τυφεκοφόρων, ἐδέησε κατὰ Μάϊον νὰ ὑποστῇ ἀκρωτηρίασιν τῆς μιᾶς κνήμης κάτωθεν τοῦ γόνατος, κατὰ Ἰούλιον δὲ ὑπέστη διέκπρισιν καὶ τῆς ἐτέρας ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ, εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις συνεπεία γαγγραινῆς. Ἐὰν ὑπῆρχον ἐπίδεσμοι ὅπως χρησιμοποιοιθοῦν ὅταν ἦτο ἀνάγκη, ἀμφοτέροι οἱ πόδες τοῦ

ανθρώπου θά ἐσώζοντο πιθανώτατα. Καὶ ἡ περίπτωσις αὕτη δὲν εἶνε μοναδική. Οἱ ἱατροὶ εἶνε πεπεισμένοι ὅτι ἡ μετατυφικὴ γάγγραινα ἢ ὁποία ἦτο τόσον συνήθης, ὠφείλετο κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι διὰ τὸς αὐτοὺς ἀσθενεῖς δὲν ὑπῆρχον οὔτε περι-κνημίδες οὔτε ἄλλο τι πρὸς τήρησιν θερμῶν τῶν κάτω ἄκρων τῶν ἀνδρῶν.

Κατὰ τὰ πρῶτα στάδια τῆς ἐπιδημίας δὲν ὑπῆρχον σχεδὸν καθόλου εἶδη νοσοκομειακοῦ ἱματισμοῦ διὰ τοὺς Βρεττανοὺς αἰ-χμαλώτους. Ὑπῆρχε μόνον μικρὸν δωμάτιον περιέχον θεῖον πρὸς ἀπολυμαντικούς σκοπούς. Ὅταν ὁ ἐξωτερικὸς ἱματισμὸς ἀσθε-νοὺς τινος ἀφῆρεῖτο ἀπ' αὐτοῦ ὅπως σταλῇ εἰς τὸ ἀπολυμαντή-ριον, ὁ ἀσθενὴς ἐγκατελείπετο μὲ τὸ ὑποκάμισον, ἐπειδὴ δὲν παρ-εῖχοντο ἄλλα φορέματα ἢ ὑποκάμισα. Ἐκαστὸς ἀσθενὴς ἔφερε μαζί-του ἐκ τοῦ στρατοπέδου τὰ κλινισκεπτάσματά του καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἔχουν ἄλλα καλύμματα καθ' ὃν χρόνον ἐγίνετο ἡ ἀπολύμανσις, καθίστατο ἀδύνατος ἡ ἐπαρκὴς ἀπολύμανσις τῶν ἐνδυμάτων των χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῶν οἱ ἄνδρες νὰ ἀπομένουν γυμνοί.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πλῆσιν τῶν ἀσθενῶν ἐν τῇ νοσοκομίᾳ, περὶ τούτου οὐδὲ λόγος πρέπει νὰ γίνεταί. Μέχρι τῆς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν, χάρις εἰς τὰς προσπάθειας τοῦ λοχ. Βιδάλ, κατωρ-θώθῃ ἢ προμήθειᾳ ἐξ Ἀγγλίας ποσότητός τινος σάπωνος, ἦτο ἀνύπαρκτον τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐν τῇ στρατοπέδῳ. Ἡ μόνη ὑπάρ-χουσα προμήθεια σάπωνος ἦτο μικρά τις ποσότης ἐξασφαλισθεῖσα ἐκ τοῦ εἰδικοῦ διὰ τοὺς ἀξιωματικούς πρατηρίου (canteen), αὕτη δὲ ἐφυλάσσετο διὰ τὰς χειρίστας περιπτώσεις.

Εἰς τὴν μεγάλην ὀργανωτικὴν ἱκανότητα τοῦ Ταγμ. Πρῆστλυ, τὴν ἀφωσιωμένην ἐργασίαν καὶ τὴν ἰσχυρὰν προσωπικότητα τοῦ Λοχ. Βιδάλ, καὶ εἰς τὸ λαμπρὸν—μετὰ τὴν ἀνάρρωσίν του—ἔργον τοῦ Λοχ. Λῶντερ ὀφείλεται ἡ βαθμιαία βελτίωσις τῶν συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι ἐπεκράτουν ἐν τῇ στρατοπέδῳ.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 περίφραγμα ἐγκατεστάθη ἰδιαίτερον τμήμα πρὸς ἐξέτασιν τῶν ὑπόπτων κρουσμάτων, τὸ ὁποῖον ἐτέθη ὑπὸ τὴν φροντίδα τοῦ Λοχαγοῦ Λῶντερ. Ὁ Ταγματάρχης Πρῆστλυ ἀνέλαθεν ἐν τῇ νοσοκομείῳ τὴν θεραπείαν τῶν τυφικῶν, ὁ δὲ Λοχαγὸς Βιδάλ, παρεκτὸς τῶν ἄλλων καθηκόντων του, ἐδέχθη ὑπὸ τὴν φροντίδα του καὶ τὸ χειρουργικὸν τμήμα. Ὁ Ταγμ. Πρῆστλυ ἐν τέλει ἔλαβε τὴν ἀδειαν νὰ περισυλλέξῃ, καὶ περισυνέλεξε πράγματι, πάντας τοὺς Βρεττανοὺς τυφοπαθεῖς ἐντὸς ἐνὸς οἰκίσκου τοῦ περιφράγματος ἐκείνου. Ἐξησφάλισεν ὑπὲρ τῶν ἀσθενῶν του ὅσας κλινοστρωμνάς, νοσοκομειακὰ εἶδη ἱματισμοῦ καὶ ἐσωρρούχων, οὐροδοχεῖα καὶ ἄλλα χρειώδη ἡδυνήθη, καθ' ὅσον τὰ εἶδη ταῦτα διεξέφευγον καθ' ἑκάστην διὰ τῶν Γερμανικῶν χειρῶν εἰς τὴν ἀποθήκην. Ἐκονόνισεν ὥστε τὸ γάλα καὶ ὁ ζωμὸς νὰ φθάνουν εἰς εἰδικὰ ἀγγεῖα πρὸ τοῦ οἰκίσκου ἐπέτυχεν ὑπὲρ ἑκάστου ἀσθενοῦς περὶ τὰ τροφὰ κύπελλα γάλακτος καὶ ἑκάστην, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀναρρωουσῶντων ἑλαφρὸν ζωμὸν καὶ ὀλίγα τινα λευκὰ φραντζολάκια. Τὰ εἶδη ἱματισμοῦ, αἱ κλῖναι καὶ τὰ κλινοσκεπάσματα περισυνέλεγησαν βαθμηδόν, οὕτως ὥστε οἱ ἀσθενεῖς ἡδύνατο ἐπὶ τέλους νὰ περιβληθοῦν καθαρὰ ἐνδύματα, ἐνῶ τὰ ἰδικὰ των ἀπελυμαίνοντο ἐντὸς κινητοῦ ἀπολυμαντήρος δι' ἀτμοῦ, ὁ ὁποῖος μετὰ τινα χρόνον κατωρθώθη ἐπὶ τέλους νὰ λειτουργῇ. Καθ' ὅσον τὰ κρούσματα ἡλαττοῦντο, ἡ τρομακτικὴ ὑπερπύκνωσις ἢ ὁποία ὑφίστατο κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας ἐν τῇ νοσοκομείῳ, ἤρξατο ἐν τέλει ἐκλείπουσα.

Εἰς ὅλην ταύτην τὴν ἐργασίαν τῶν ὁ Ταγμ. Πρῆστλυ, ὁ Λοχ. Βιδάλ καὶ ὁ Λοχ. Λῶντερ ὑπεδογηθήθησαν λαμπρῶς ὑπὸ τῶν πολλῶν Ἀγγλῶν ἀχιμαλώτων, οἱ ὅποιοι προσεφέρθησαν αὐθορμήτως νὰ ὑπηρετήσουν ὡς νοσοκόμοι. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀφωσιωμένων τούτων ἀνδρῶν προσεδιήθησαν ἐκ τοῦ μολύσματος καὶ ἀπέθανον ἐκ τοῦ ἔξανθηματικῆς πυρετοῦ.

Ἄπαξ μόνον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιδημίας ἀπεσκέ-

φθῃ τὸ νοσοκομεῖον ἢ τὸ στρατόπεδον ὁ Δρ. ᾿Ασεμπαχ (Aschenbach). Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἐγένετο τέσσαρας περίπου ἑβδομάδας μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Ταγμ. Πρῆστλν καὶ ἀφοῦ ἀποκατεστάθη ποιά τις τάξις πραγμάτων. Ὁ Γερμανὸς ἱατρὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον περιβεβλημένος πλήρη προφυλακτικὴν ἐνδυμασίαν μετὰ προσωπίδος καὶ ἐλαστικῶν χειροκτίων. Ἡ ἐπιθεώρησις τὴν ὁποῖαν ἔκαμεν ἦτο βραχεῖα καὶ σύντομος.

Διὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐπιδημίας, πληροφορεῖται ἡ Ἐπιτροπὴ ὅτι εἰς τὸν Δρα ᾿Ασεμπαχ ἀπενεμήθη ὁ Σιδηροῦς Σταυρὸς.

Τινὲς τῶν ἐξωθεν τοῦ στρατοπέδου Γερμανῶν φρουρῶν προσεβλήθησαν ἐκ τοῦ μολύσματος, διότι, ἀντιθέτως πρὸς τὰς διαταγὰς τὰς ὁποίας εἶχον, ἐπέμενον νὰ πωλοῦν πράγματα εἰς τοὺς αἰχμαλώτους. Οἱ παθόντες οὗτοι ἐταποθετήθησαν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἐξω τοῦ στρατοπέδου, εἰς δὲ Γερμανὸς ἱατρὸς, Ἰλσατος ὡς φαίνεται, ἀπεστάλη πρὸς νοσηλείαν τῶν. Πολὺ μετὰ τὴν ἐνσκηψιν τῆς ἐπιδημίας ὁ νεκρὸς οὗτος ἱατρὸς ἐπεσκέφθη τὸ νοσοκομεῖον, διὰ νὰ λάβῃ ὅμως ἀπλῶς βακτηριολογικὰ δείγματα πρὸς ἐπιστημονικὴν μελέτην τοῦ ἐν Μαγδεμβούργῳ. Οὐδεμίαν βοήθειαν παρέσχεν.

Ἐξαιρέσει τῶν δύο τούτων περιπτώσεων οὐδεμία ἄλλη ἐπίσκεψις ἐγένετο εἰς τὸ στρατόπεδον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιδημίας ὑπὸ οἰουδῆποτε μέλους τῆς Γερμανικῆς Ἱατρικῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ νεκροὶ ἐθάπτοντο ἐντὸς κοιμητηρίου, τὸ ὁποῖον ἀπετελεσθῇ ἐκ τινος γωνίας τοῦ στρατοπέδου. Οἱ Γερμανοὶ καθ' ἑκάστην ἀπέστελλον εἰς τὸ στρατόπεδον ἀριθμὸν φερέτρων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐτίθεντο τὰ πτώματα τῶν ἀποθνησκόντων, μεταφερόμενα ἔξω ὑπὸ τῶν συντρόφων τῶν διὰ τινος πυλίδος ἢ ὁποῖα ἦτο ἡνοιγμένη ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀκανθωτοῦ συρματοπλέγματος διαφράγματος. Χῶρος ἐπαρκὴς πρὸς ταφὴν τῶσων ἀνθρώπων δὲν ὑπῆρχεν, ὡς ἐκ τούτου τὰ

φέρειτρα ἐτοποθετοῦντο τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου· ἡ Ἐπιτροπὴ ὁμῶς δὲν φρονεῖ ὅτι ὑπῆρχεν εἰδικὸς τις κίνδυνος ὡς ἐκ τούτου. Ἐκεῖνο ὁμῶς τὸ ὁποῖον βαρύντατα ἔφερον οἱ αἰχμαλῶται εἰς τὸ σημεῖον τούτου, ἦσαν οἱ εἰρωνικοὶ σαρκασμοὶ διὰ τῶν ὁποίων ὑπεδέχοντο συχνὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν φερέτρων οἱ κάτοικοι τοῦ Βίττεμβεργ, εἰς τοὺς ὁποίους, ἱσταμένους ἔξωθεν τοῦ συρματοπλέγματος, ἐπετρέπετο νὰ περιῦδρίζουν τοὺς νεκροὺς των.

Κατὰ τοὺς πρώτους δύο μῆνας ὁ τύφος ἦτο αἰμορραγικός. βραδύτερον προσέλαθεν ἡπιωτέραν μορφήν.

Ἐκ τῶν Ἀγγλῶν αἰχμαλώτων προσεδλήθησαν ἐκ τῆς νόσου περὶ τοὺς 250—300, ἐκ τῶν ὁποίων 60 ἀπέθανον. Οἱ θάνατοι μετὰ τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ρώσων ἦσαν, φυσικῶ τῷ λόγῳ, πολὺ περισσότεροι (*). Οἱ ἰατροὶ καὶ οἱ νοσοκομοῦντες βοηθοὶ ἐδοκιμάσθησαν βαρύντατα· ἡ μετὰ τῶν αὐτῶν θνησιμότης ὑπῆρξε μεγάλη.

Αἱ περιπτώσεις μετατυφικῆς γαγγραινῆς ὑπῆρξαν συχνόταται, ὀφειλόμεναι κυρίως, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, εἰς τὴν ἀνεπαρκῆ κατὰ τὰς νύκτας θέρμανσιν τῶν διαφόρων διαμερισμάτων τοῦ στρατοπέδου, καθὰ δὲ ἀνωτέρω ἐλέχθη, καὶ εἰς ἑλλίπῃ κατὰ τοῦ ψύχους προφύλαξιν συνεπεῖα ἀνεπαρκῶν κλινοσκεπασμάτων.

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας παρίστατο πολλάκις ἀνάγκη νὰ ἀπολύωνται ἐκ τοῦ νοσοκομείου οἱ ἀσθενεῖς, προτοῦ καὶ ἀπέκτων τὴν δύναμιν νὰ κινηθῶσι. Μερικοὶ μάλιστα εἶχον τὴν δύναμιν νὰ βηματίσουν· ἦτο ὁμῶς ἀνάγκη νὰ ἐξέλθουν τοῦ νοσοκομείου διὰ νὰ κενωθῇ χῶρος πρὸς εἰσδοχὴν νέων ἀσθενῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἀνάγκαι ἦσαν μεγαλύτεραι.

Πολλάκις οἱ ἄνδρες οὗτοι ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ μεταβαλινῶσιν εἰς τὸν θάλαμόν των καὶ νὰ κατὰκινῶνται ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ ἐδάφους, ἐπειδὴ ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲν παρείχοντο νέαι κλῖναι ἢ κλινοστρωμαί, αἱ δὲ κλινοστρωμαὶ τὰς ὁποίας μετέφερον οὗτοι

(*) Σημ. μεταφρ.— Κατ' ἀναλογίαν, φυσικὰ, πρὸς τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ρώσων αἰχμαλώτων.

εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἔπρεπε νὰ καταστρέφωνται ἔνεκεν τῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκοντο.

Ὁ Δοχ. Βιδάλ λέγει ὅτι τὴν κατάστασιν ταύτην ἀντελαμβάνοντο πληρέστατα αἱ Γερμανικαὶ ἀρχαί, χωρὶς ὅμως νὰ καταβάλλεται οἰαδήποτε ὑπ' αὐτῶν προσπάθεια πρὸς βελτίωσιν. Πολλάκις ἐγένοντο—συνήθως διὰ τῶν Γάλλων καὶ Ρώσων ἰατρῶν—παραστάσεις διὰ τὴν καταφανῆ ἐχθρότητα ἢ ὁποῖα ἐπεδεικνύετο πάντοτε κατὰ τῶν Ἑγγλῶν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ στρατοπέδου, αἱ παραστάσεις ὅμως αὗται διεβιδάζοντο κατ' ἐπανάληψιν πρὸς τὸν ἐπὶ κεφαλῇ τῆς Γερμανικῆς ἱατρικῆς ὑπηρεσίας ἱατρόν, συνήθως ὅμως ἄνευ ἀποτελεσμάτων.

Μετὰ τὰ μέσα Ἀπριλίου, ἐν τούτοις, ἐξευρέθησαν βαθμηδόν, ὡς ἀνωτέρω σημειοῦται, κλίνας καὶ εἶδη ἱματισμοῦ διὰ τὸ νοσοκομεῖον, καθ' ὅσον δὲ ὁ καιρὸς ἐγένετο θερμότερος, ὁ ἀριθμὸς τῶν κρουσμάτων ἡλαττοῦτο. Σὺν τῇ ἐλαττώσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀσθενῶν, αἱ διαφοραὶ προμήθειαι κατέστησαν ἐπαρκεῖς, οὕτως ὥστε πᾶς ἀσθενὴς τοῦ νοσοκομείου Βίττενμπεργ, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ πάθησίς του, εἶχε κλίνην καὶ τὰ ἀναγκαῖα εἶδη ἱματισμοῦ.

Τὸ τελευταῖον ἐπὶ Ἑγγλοῦ τυφικὸν κρούσμα συνέβη κατὰ τὰ μέσα Μαΐου, τὸ τελευταῖον δ' ἐπὶ Ρώσσου, κατὰ Ἰούλιον.

Περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου πάντες οἱ ἀσθενεῖς εἰσῆλθον ἤδη εἰς στάδιον ἀναρρώσεως, πλὴν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔπαθον ἐκ μεταφυκικῆς γαγγραινῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιδημίας ἐγένετο ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἐγκατάστασις ἐπαρκοῦς τινος ἀπολυμαντηρίου ἐνδυμάτων ἔξωθεν τοῦ στρατοπέδου, τοῦ ἔργου ὅμως δὲν ἐπεσπεύσθη ἡ συμπλήρωσις καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἦτο ἐτοιμον πρὸς χρῆσιν παρὰ μόνον ἐν δεκαπενθήμερον μετὰ τὴν ἐκδήλωσιν καὶ τοῦ τελευταίου τυφικοῦ κρουσματος μεταξὺ τῶν Ἑγγλῶν. Ἡ παρουσία του ἐν τούτοις ἐκεῖ θὰ προλάβῃ πιθανῶς πᾶσαν ὑποτροπὴν τῆς νόσου.

Κατὰ Μάϊον ἐπίσης ἀνηγέρθησαν νέοι νοσοκομειακοὶ οἰκίσκοι ὁπισθεν τῶν συρματοπλεγμάτων, ἅτινα ὥς ἐκ τούτου μετετοπίσθησαν πρὸς τὰ ὀπίσω οὕτως ὥστε νὰ περιλάβουν τοὺς πρώτους.

Ἐκαστος τῶν οἰκίσκων τούτων ἔχει τρεῖς θερμάστρας, ἐντὸς αὐτῶν δὲ ὑπάρχουν κλῖναι ἐφωδιασμέναι διὰ κλινοστρωμνῶν πεπληρωμένων διὰ ροκανιδίων, καθὼς καὶ σινδόνων, κλινοσκεπασμάτων καὶ μαξιλαριῶν.

Προτοῦ ὅμως οἱ οἰκίσκοι καταστῶσιν ἔτοιμοι πρὸς χρησιμοποίησιν, ἡ ἐπιδημία εἶχεν ἤδη ἐκλίπει.

Ὡς εἶνε καταφανὲς ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης, αἱ συνθήκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐτέλει τὸ στρατόπεδον ἦσαν τοιαῦται, ὥστε δὲν ἦτο δυνατόν διὰ τὸν Ἀμερικανὸν πρεσβευτὴν ἢ τὸ προσωπικόν του νὰ τὸ ἐπισκεφθῇ παρὰ μετὰ πολλοῦς μῆνας. Τὸ ἐπισκέφθη ἐν τούτοις ὁ κ. Λίθγκου-Ὁσμπορν (Lithgow-Osborne) τὴν 29^{ην} Ὀκτωβρίου καὶ αὐτὸς ὁ κ. Γέραρντ (Gerard, ὁ Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς) καὶ ὁ κ. Ρώσσελλ (Russell) τὴν 8^{ην} Νοεμβρίου, ἔχουν δὲ ὑποβληθῇ αἱ ἐκθέσεις των.

Πᾶσαι αἱ πρὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πληροφορίες πιστοποιοῦν ὅτι μετὰ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας καὶ ὡς ἀποτέλεσμα αὐτῶν ἐπῆλθον μεγάλαι ἐπὶ πλέον βελτιώσεις εἰς τὰ τοῦ στρατοπέδου καὶ περὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ πληρέστατα ἀναγνωρίζει ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πολέμου, ὅποτε ἡ αἰφνιδια καί, ἴσως, ἀπροσδόκητος συρροὴ Ρώσων αἰχμαλώτων κατέλαβον ἐξ ἀπροόπτου τὰς ἀρχάς, πρέπει νὰ συγγνωσθῶσιν ὅπωςδήποτε αἱ παντοειδεῖς ἁλλείψεις ὅσαι ἐξεδηλώθησαν ἐν τοῖς στρατοπέδοις τῶν αἰχμαλώτων, πολλὰ τῶν ὁποίων αὐτεσχεδιάσθησαν ἐκ τοῦ προχείρου. Προσπάθησε λοιπὸν παντοιοτρόπως ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ γνωρίσῃ ἐὰν ἡδύνατο νὰ εὑρεθῇ οἰαδήποτε δικαιολογία διὰ τὴν μεταχείρισιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν ἐκτεθειμένοι οἱ αἰχμάλωτοι οὗτοι τοῦ Βίττεμπεργ καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς ἐν τῷ στρατοπέδῳ δοκιμασίας

των. Δὲν ἡδυνήθησαν ὅμως νὰ εὕρουν καμμίαν δικαιολογίαν.

Ἐξῶθεν τοῦ στρατοπέδου τῶν αἰχμαλώτων ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἡδυνήθη ν' ἀνακαλύψῃ καμμίαν ἐνδειξιν σπάνιος εἴτε τροφίμων, εἴτε φαρμάκων, εἴτε χειρουργικῶν μέσων, ἥτις ἡδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παράλειψιν τῶν Γερμανικῶν ἀρχῶν ὅπως ἐφοδιάσωσι τοὺς ἀσθενεῖς τῶν αἰχμαλώτους δι' ἐπαρκῶν τοιούτων εἰδῶν.

Ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τοῦ Διαδόχου (Kronprinz Hospital) καὶ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Elbarfin ἡ προμήθεια τῶν χρησίμων ἱατρικῶν εἰδῶν ἦτο ἐπαρκής, ἤδη ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου. Ὡς ἐσημειώθη ἀνωτέρω, οἱ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἱατροὶ ἦσαν ἐπαρκῶς ἐφωδιασμένοι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιδημίας διὰ τροφῆς εἰς ἐξαιρετικῶς μετρίαν τιμὴν καὶ προφανῶς ἄνευ τινὸς δυσκολίας περὶ τὴν προμήθειάν της. Μετὰ τὴν ἐκλείψιν τῆς ἐπιδημίας καὶ τὴν ἐπάνοδον τῶν Γερμανῶν φρουρῶν εἰς τὸ στρατόπεδον, ὁ Ταγμ. Πρῆστλ καὶ ὁ Λοχ. Βιδάλ' ἔλαβον πολλάκις τὴν ἀδειαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν πόλιν Βίττεμβεργ' ὑπὸ συνοδείαν, ἀκόμη δὲ καὶ τότε εὗρον εἰς τὴν πόλιν ἀφθόνους προμηθείας παντὸς ἀναγκαίου πράγματος.

Καὶ ἐν τούτοις ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους τὸ ὑπὸ τῆς ὁλεθρίας μάλιστα πληγὴν στρατόπεδον εἶχεν ἀποστερηθῆ καὶ τῶν στοιχειωδεστέρων εἰδῶν τῶν ἀναγκαίων πρὸς ζωάρκειαν, ἀκόμη καὶ τῶν ἀπλουστέρων φαρμάκων, δὲν ἐχορηγοῦντο δὲ εἰς αὐτὸ οὐδὲ καὶ οἱ χειρουργικοὶ ἐπίδεσμοι διὰ τὰς πληγὰς τῶν ἀσθενῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπομένως εἶνε ὑποχρεωμένη ν' ἀναζητήσῃ ἄλλου τὴν ἐξήγησιν τῆς ἐγκληματικῆς ὀλιγωρίας, τῆς ὁποίας αἱ Γερμανικαὶ ἀρχαὶ φαίνονται εἰς αὐτὴν ἐνοχοί. Καὶ τὴν ἐξήγησιν ταύτην εὗρίσκει εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς διοικήσεως τοῦ στρατοπέδου Βίττεμβεργ'. Φαίνεται ἀπίστευτον καὶ ὅμως εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ ἐνέργεια τῶν Γερμανῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν τῆς φρουρᾶς, ἐγκαταλειψάντων ἐσπευσμένως τὸ στρατόπεδον καὶ ἐξασκούντων κατόπιν τὸν ἑλεγχόν των ἐπὶ τῶν

ἐγκλείστων αἰχμαλώτων διὰ γεμισμένων ὄπλων ἔξωθεν τοῦ συρματοπλέγματος, ἦτο ἀπλῶς ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὰς μεθόδους καὶ τὴν καθόλου διαγωγὴν τῶν ἀνθρώπων τούτων.

Ἡ σκληρότης περὶ τὴν διοίκησιν τοῦ στρατοπέδου Βίττεμπεργκ ὑπῆρξεν ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς διαδόχου. Ἄγριοι σκύλοι ἐχρησιμοποιοῦντο κατὰ συνήθειαν πρὸς τρομοκράτησιν τῶν αἰχμαλώτων. ἡ μαστίγωσις διὰ βουνέου ἦτο συνήθης, οἱ ἄνδρες ἐπλήττοντο μὲ τὴν ἐλαχίστην πρόκλησιν ἢ καὶ ἀπροκλήτως ὅλως, προσεδέοντο δὲ ἐπὶ σύλων μὲ τοὺς βραχιονάς των ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν, εἰς τὴν θέσιν δὲ ταύτην ἐκρατοῦντο ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους. Ὁ Λοχ. Λῶντερ ἀναφέρει ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνδρῶν ὑφίσταντο τοιαύτην ἀποθάρρυνσιν ἐκ τῶν δοκιμασιῶν τούτων, ὥστε νὰ ποθοῦν νὰ προσδληθῶν ἐκ τοῦ τύφου, πρὸς τὸν ὁποῖον, παρ' ὅλα τὰ φρικαστικά δειγὰ του, κατήντησαν ν' ἀποβλέπουν ὡς πρὸς ἐξ οὐρανοῦ εὐεργέτημα. Ἐπρωτίμων τὸν τύφον παρὰ τὴν παρουσίαν τῶν Γερμανῶν φρουρῶν.

Καὶ ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιδημίας καταδειχθεῖσα πώρωσις ἱατροῦ κατέχοντος ἀνωτέραν θέσιν ὡς ὁ Δρ Ἄσεμπαχ ἀπεικονίζεται ἐξ ἐνὸς ἐπεισοδίου, τὸ ὁποῖον ἀφηγεῖται ὁ Λοχ. Λῶντερ. Ὁλίγῳ μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν Ἀγγλῶν ἱατρῶν εἰς τὸ στρατόπεδον ὁ Ταγμ. Φράυ μετὰ τοῦ Λοχ. Λῶντερ παρεκάλεσαν τὸν Δρα Ἄσεμπαχ, ἱστάμενον ἔξωθεν τῶν συρματοπλεγμάτων, νὰ τοῖς χορηγήσῃ ἱατρικά τινα εἶδη, τῶν ὁποίων ὑπῆρχεν ἐπείγουσα ἀνάγκη. Εἰς ἐκ τῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Δρος Ἄσεμπαχ εἶχε κατὰ τὰ φαινόμενα διατεθῇ εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως, ὁ Δρ Ἄσεμπαχ ὅμως τὴν ἀπέρριψε σκαιῶς ἀποστρέψας τὸ πρόσωπον καὶ ἐκστομίσας τὰς λέξεις «Schweine Engländer» (χοῖροι Ἀγγλοί).

Ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ἐπεισόδιον ὡς αὐτό, μὲ πάντα τὰ σὺν αὐτῷ ὑπονοούμενα, ὀμιλεῖ εὐγλωττότατα.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν μεθόδων τούτων αἵτινες περιεγράφησαν

ἀνωτέρω ἦσαν καταφανεῖ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν 29^{ην} Ὀκτωβρίου 1915, καθ' ἣν ὁ κ. Διθγόσου-Ὁσμπορν ἐπισκέφθη τὸ στρατόπεδον. Ἐν τῇ ἐκθέσει του περὶ τῆς ἐπισκέψεως ἐκείνης, ἀφοῦ παρατηρεῖ ὅτι αἱ Γερμανικαὶ ἀρχαὶ τοῦ στρατοπέδου θεωροῦν τοὺς αἰχμαλώτους των ὡς ἐγκληματίας, τοὺς ὁποίους μόνον ὁ φόβος συγκρατεῖ ἐν εὐπειθείᾳ, ὁ κ. Ὁσμπορν ἐπάγεται:

«Εἰς οὐδὲν ἄλλο στρατόπεδον συνήντησα ὅπως ἐν Βίτεμβερν φόβον ἐκ μέρους τῶν αἰχμαλώτων ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θὰ ἔλεγον θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ὑποφέρουν οἱ ἴδιοι κατόπιν.»

Καὶ ὁ κ. Τζέραρντ [ὁ Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς] ὁμιλῶν περὶ τῆς ἐπισκέψεώς του ἣ ὁποία ἐγένετο τὴν 8^{ην} Νοεμβρίου, λέγει:

«Ἡ ἐντύπωσις τὴν ὁποίαν ἀπεκόμισα μετὰ λεπτομερῆ ἐξέτασιν τοῦ στρατοπέδου καὶ μετὰ μακρὰς μου συνδιαλέξεις μετὰ τῶν αἰχμαλώτων, ἦτο εἰς πλεον ὀδυρμένη παρ' ἑσὺν προσεδόκων ὅτι θὰ ἦτο.»

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπομένως ἀναγκάσθη εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι αἱ τρομεραὶ δοκιμασίαι καὶ στερήσεις τῶν αἰχμαλώτων καθ' ὅλην τὴν ὑπὸ ἀνασκόπησιν περίοδον ὀφείλονται ἀμέσως εἰς ἐσκεμμένην σκληρότητα καὶ ὀλιγωρίαν τῶν Γερμανικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι στοιχειῶδες καθήκον εἶχον κατὰ τὰς ἐπιταγὰς τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης νὰ σέδωνται καὶ φροντίζουσιν περὶ τῶν ἀνθρώπων τούτων, τραυματιῶν μάλιστα καὶ ἀσθενῶν ὡς ἦσαν, ἀνευ διακρίσεως ἐθνικότητος, καὶ ἐν τούτοις ἐνήργησαν ὡς ἐὰν οὔτε Σύμβασις οὔτε καὶ συνήθη ἀνθρώπινα ἔνστικτα εἶχον θέσιν τινὰ ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν σχεδίων των.

Στρατιωτικὸς διοικητὴς τοῦ μέρους καθ' ὅλον τὸ ὑπ' ὄψιν χρονικὸν διάστημα ἦτο ὁ στρατηγὸς φὸν Ντάσσελ (von Dassel). Ἡ Ἐπιτροπὴ πιστεύει ὅτι μετετέθη ἤδη οὗτος ἐκ θέσεως τὴν ὁποίαν ἐδείχθη πάντοτε ἀκατάλληλος ὅπως κατέχῃ.

Ὁ Δ^ε Ἀσεμπαχ ὅμως παραμένει εἰσέτι ἱατρός, καίτοι δὲ ἡ

Ἐπιτροπή ἀναγνώριζει ὅτι αἱ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὕλικοι συνθήκαι δὲν εἶνε σήμερον δυσάρεστοι, ἡ βελτίωσις αὕτη εἶνε ἀποτέλεσμα διαρκῶν πιέσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔπρεπε νὰ ᾔσαν ἀναγκαῖαι, οὐδεμίαν δὲ πεποιθήσιν δύνανται νὰ ἔχῃ ὅτι, ἐφόσον ὁ Δ^ο Ἀσεμπαχ εὐρίσκεται ἐκεῖ, οἱ αἰχμαλῶται θὰ τυγχάνουν τῆς προσηκούσης εἰς αὐτοὺς προσοχῆς. Εἶνε ἀρκετὰ σοδάρῳν τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι εἰς μίαν θέσιν τόσον ὑπεύθυνον αἱ Γερμανικαὶ ἀρχαὶ διατηροῦν—καὶ εἶνε σκανδαλώδες μάλιστα ὅτι καὶ ἐπαρρησιοφόρησαν—ἀξιωματικὸν ἔνοχον μιᾶς τόσον μεγάλης ὀλιγωρίας ὅσον ἐκείνη, διὰ τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ δώσῃ εὐθύναν μίαν ἡμέραν ὁ Δ^ο Ἀσεμπαχ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εἰσέρχεται ἤδη εἰς πλέον εὐάρεστον θέμα ἐφελκύνουσα τὴν προσοχὴν—ἐὰν τῇ ἐπιτρέπεται τὸ τοιοῦτον—ἐπὶ τὸ λαμπρὸν ἔργον τοῦ Βρετανικοῦ ἱατρικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιδημίας. Περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ταγμ. Πρῆστλυ ἐγένετο ἡρῶς μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἦτο ὑπέρτερον παντὸς ἐπαίνου. Ὁ Δοχ. Βιδάλ ἦτο, κατὰ τὴν ἔκφρασιν ἐνὸς τῶν αἰχμαλῶτων, τὸ εἰδωλὸν τοῦ στρατοπέδου· ὁ δὲ Ταγμ. Πρῆστλυ λέγει περὶ τοῦ Δοχ. Δῶντερ, ὅτι δὲν εὐρίσκει λέξεις ἐπαρκεῖς ὥπως ἐκφράσῃ τὸν θαυμασμόν του διὰ τὴν ριψοκίνδυνόν του τόλμην καὶ τὴν δεξιότητα καὶ τὸν ταπεινόφρονα τρόπον καθ' ὃν ἐξετέλει τὸ καθήκον του. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐκρήξεως τῆς ἐπιδημίας, οὗτος εἶχε βαστάσει τὸ μεγαλύτερον βάρος τῆς καταστάσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εἶδε τὸν Δοχ. Δῶντερ καθὼς καὶ τοὺς ἄλλους ἀξιωματικούς, φρονεῖ δὲ ἀδιστάκτως ὅτι εἶνε οὗτοι ἄξιοι τῆς ὑψηλῶς τιμητικῆς ταύτης ἐκφράσεως.

Καὶ πάντες οὗτοι οἱ ἀξιωματικοὶ συμφωνοῦν εἰς τοὺς ἐπαίνους των διὰ τὴν λαμπρὰν διαγωγὴν τῶν βοηθῶν των. Ἐκαστὸς τούτων εἶχε προσφερθῇ ἐθελουσίως νὰ ὑπηρετήσῃ ἐνοσήμερον δὲ αἰχμαλῶτους πάσης ἐθνικότητος. Πάντες οὗτοι ἐν πλήρει ἐπι-

γνώσει τῶν κινδύνων—διότι εἶχον προειδοποιηθῇ περὶ τούτων—
διεκινδύνευσαν τὴν ζωὴν αὐτῶν ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου δισταγμοῦ,
πολλοὶ δ' ἐξ αὐτῶν καὶ ἀπέθανον ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός
των. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐλπίζει ὅτι θὰ δυνηθῇ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι νὰ
παράσχῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μεγαλειότητος πλήρη κατά-
λογον τῶν ἡρώϊκων τούτων ὑπάρξεων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αἰσθάνεται ὅτι ἕκαστος τῶν ἀξιωματικῶν καὶ
ἀνδρῶν τούτων προσέφερον τὴν ζωὴν των ὑπὲρ τῆς ζωῆς τῶν
ἄλλων, καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ στρατιῶται ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μά-
χης, τολμᾷ δὲ νὰ ἐλπίζῃ ὅτι ἡ ἀφωσιωμένη ὑπηρεσία τῶν ἐπιζη-
σόντων ἐξ αὐτῶν θὰ μνημονευθῇ δεόντως ἐν τῇ καταλλήλῳ ὥρᾳ.¹

Ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξα-
κρίθωσιν τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ ἐχθροῦ ἀπέναντι
τῶν Βρετανῶν αἰχμαλώτων τοῦ πολέμου.

(Ἵπογ.)

ROBERT YOUNGER

Πρόεδρος

6η Ἀπριλίου 1916.

¹ Σημ. τοῦ Μεταφραστ. Κατ' ἐπίσημον ἀνταγγελίαν διὰ τῆς «London Gazette» τῆς 18 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ἀπένευμε τὸ παράσημον τοῦ τάγματος τῶν Ἀγίων Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου εἰς τὸν ταχμ. Πρῆστλυ, εἰς δὲ τοὺς λοχαγοὺς Βιδάλ καὶ Λῶντερ τὸ παράσημον τῶν Διακεκριμένων Ἵπηρεσιῶν, διὰ τὰς «διακεκριμένους αὐτῶν ὑπηρεσίας καὶ τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθήκον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιδημίας ἀπὸ Φεβρουαρίου μέχρι Ἰουνίου τοῦ 1915.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

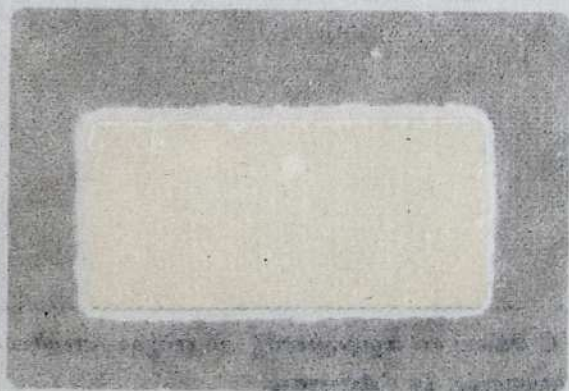

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020625

Ὁ θέλων τὰ προμηθευθῇ τὸ τεῦχος ἀπευθυνθήτω πρὸς τὸν
Μεταφραστήν, ἐν Ἀθήναις.